

برائت ذمه

- این مهمترین حالت است که پولیس در مورد برخورد با هر شخص باید در نظر داشته باشد.
- برائت ذمه از نظر قانون گذار آنقدر مهم بنظر می آید که در سه قانون آنرا تفسیر کرده است:
 - ماده 25 قانون اساسی
 - (1). برائت ذمه حالت اصلی است.
 - (2). متهم تا وقتی که به حکم قطعی محکمه با صلاحیت محکوم علیه قرار نگیرد، بی گناه شناخته میشود.
- بند (1) ماده 4 جمله (اول) قانون اجراءات جزائی موقت: از آغاز اقامه دعوی جزائی الی تثبیت مسولیت جرمی که شخص به حکم نهائی محکمه محکوم علیه قرار میگیرد، بیگناه پنداشته میشود.
- بند (1) ماده 4 قانون جزا: برائت الذمه حالت اصلی است متهم تا وقتی که به حکم قطعی محکمه با صلاحیت محکوم علیه قرار نگرفته باشد بی گناه شناخته می شود.
- معنی برائت ذمه این است که شخص مورد نظر بی گناه است تا وقتی که به حکم قطعی محکمه محکوم علیه قرار نگیرد.
- در اینصورت هر اقدام اجباری ایکه علیه یک شخص اتخاذ گردد باید ضرورت آن احساس شود.
- یعنی حتی اگر پولیس ببیند که یک شخص با اسلحه یک نفر را میکشد، باید دربرخورد با متهم مثل یک بی گناه رفتار کند. چون ممکن آن شخص مصاب به یک نوع مرض روانی باشد و طبق بند (1) ماده 67 قانون جزا گناه کار بحساب نیاید:
- شخصی که حین ارتکاب جرم به سبب جنون یا سایر امراض عقلی فاقد ادراک و شعور باشد مسولیت جزائی نداشته مجازات نمی گردد.